

El final de la prostitució al carrer?

Col·lectius de prostitutes es manifesten al centre de Barcelona reclamant els seu dret a exercir el treball sexual al carrer.

La Generalitat de Catalunya redacta una llei per prohibir els negocis sexuals a la via pública, l'Ajuntament de Barcelona ja ho ha fet i el de València ho farà per netejar la cara de la ciutat abans que el papa Benet XVI la visite al juliol.

La prostitució al carrer és un d'aquells temes difícils de tractar per les administracions públiques. Malgrat tot, a Catalunya les institucions s'han posat al capdavant de la regulació de la prostitució, com demostren les darreres iniciatives de la Generalitat de legislar sobre el treball sexual o el Pla d'Abordatge Integral del Negoci Sexual que ha aprovat l'Ajuntament de Barcelona recentment, amb un pressupost de 500.000 euros per treure del carrer les prostitutes que així ho desit-

gin. Entre les dones que es dediquen al treball sexual, un 75 per cent són immigrants, i la major part, il·legals. Per tant, es tracta d'un sector social molt feble, estigmatitzat, indefens i vulnerable.

La lluita pel reconeixement dels drets de les persones que es dediquen a la prostitució i els esforços de l'administració per regular l'activitat del treball sexual han creat un debat públic, com demostra l'enrenou que s'ha despertat entre els col·lectius de treballadors sexuals després que s'aprovara l'ordenan-

ça cívica de Barcelona –que prohibeix exercir aquesta activitat al carrer– i que es coneguera que la consellera d'Interior de la Generalitat de Catalunya, Montserrat Tura, treballa en un avantprojecte de llei per regular el negoci sexual, que s'aprovaria abans de l'estiu. A més, a València, el PP en el govern municipal també ultima una ordenança municipal sobre activitats al carrer que prohibirà la prostitució en la ciutat. Tot aquest debat també ha estat marcat per la definició de l'ONU que diu que la prostitució és "esclavitzant" per a qui la practica, i l'afirmació del síndic de greuges català en el seu informe del 2005, en què reconeix la impossibilitat d'eradicar-la d'aquesta societat. I tot açò, en un país on la prostitució no és il·legal.

Cal distingir, però, la prostitució de carrer de la que es practica de portes endins en clubs o pisos. La primera és la que més maldecaps porta, sobretot, a les administracions locals, ja que sovint, va

acompanyada problemes de seguretat ciutadana. I la segona es la que, segons qui opine, afavoreix les màfies de tràfic de persones o assegura que els treballadors i treballadores del sexe tinguen uns serveis més adequats a les necessitats d'aquest àmbit laboral. També cal tenir en compte que, segons Médicos del Mundo, el 91% de les protagonistes de la prostitució són dones, un 7%, transsexuals, i un 2%, homes.

Les diferents associacions que tenen com a objectiu l'assessorament als treballadors i treballadores del sexe coincideixen a dir que als diferents partits polítics els fa una certa por d'aprofundir en la regulació del que s'anomena l'ofici més antic del món. Una regulació que hauria de superar l'estigmatització que pateixen les persones que es dediquen a la prostitució, segons demanen aquestes mateixes associacions i el reconeixement dels drets i els deures de les persones que es prostitueixen.

Activitat econòmica legítima.
Tant Clarisa Velocci, de l'associació

Genera, com Mercè Civit, de la Secretaria de la Dona de Comissions Obreres de Catalunya, o Mercè Meroño, de l'ONG Àmbit Prevenció, no entenen per què, després d'una sentència del Tribunal Europeu de Luxemburg de 2001 que diu que la prostitució "és una activitat econòmica legítima", el Ministeri de Treball continua negant-se a regular el treball sexual com una manera més de guanyar-se la vida. També Beatriz Espejo -Col·lectiu de Transsexuals de Catalunya (CTC)- critica (juntament amb les altres portaveus) que l'aplicació de l'ordenança cívica a Barcelona és "altament repressiva" contra les meretrus.

Totes tres associacions, juntament amb Licit (Línia d'Investigació i Cooperació amb Immigrants Treballadors Sexuals), les Oblates de Barcelona i el CTC, treballen "en primera línia de foc" en l'assistència a les treballadores del sexe, i recentment han entrat a formar part de la "Plataforma estatal pels drets de les persones treballadores del sexe", juntament amb associacions de Madrid,

València, Andalusia i Múrcia. A la plataforma també pertany el Col·lectiu Lambda de Gais, Lesbianes, Transsexuals i Bisexuals de València. A les Illes no hi ha cap col·lectiu implicat en la Plataforma, tot i que, en un estudi de l'Institut Nacional d'Estadística (INE) del 2003 sobre hàbits sexuals, les Balears, amb un 40%, encapçalen el nombre d'homes d'entre divuit i quaranta-nou anys que han comprat prostitució a l'estat espanyol. En el setè lloc se situen els valencians, amb un 29%, i just al darre, els catalans, també amb un 29%.

Aquests col·lectius han participat també en el debat previ a l'aprovació del programa ABITS (programa integral per l'abordatge del treball sexual), impulsat per la regidoria de la Dona i Drets Cívics de l'Ajuntament de Barcelona, que dirigeix Pilar Vallugera (ERC). El programa ABITS vol posar a l'abast d'un col·lectiu tan estigmatitzat com el de la prostitució les ajudes necessàries a què qualsevol ciutadà té dret: d'integració social o de recerca d'una feina diferent, per exemple. Es

IX CICLE DE PRIMAVERA AL PALAU MÚSICA I PARAULA

Organitzen:

**AJUNTAMENT DE LA VALL D'UIXÓ
AMICS DE LA VALL
JOVENTUTS MUSICALS**

PROGRAMA D'ACTIVITATS

DIJOURS, 26 DE MAIG

Centre Cultural Palau de Vivel, 19.30 h

INAUGURACIÓ DEL IX CICLE

DE MÚSICA I PARAULA.

INAUGURACIÓ DE L'EXPOSICIÓ "A TEMPO", happening de poesia, escultura, música i teatre al voltant de l'obra de MARCELO DIAZ.

Exposició oberta de dimarts a diumenge, de 18.00 a 20.00 h, fins al diumenge 11 de juny.

DIJOURS, 26 DE MAIG

Centre Cultural Palau de Vivel, 19.00 h

POESIA A L'ESCOLA.

HOMENATGE A ANTONIO MACHADO.

Lliurament dels premis del CERTAMEN LITERARI CIUTAT DE LA VALL D'UIXÓ.

V Premi de Poesia Jordi de Sant Jordi a l'obra *Intempè-*

ries, de l'autor Daniel Nomen Recio, de Barcelona.

V Premi de Narrativa Juvenil Ciutat de la Vall d'Uixó a l'obra *Abús (Canaris en gàbies de luxe)*, de l'autor Pep Castellano, del Grau de Castelló.

DIJOURS, 26 DE MAIG

Teatre Municipal, 22.30 h

ACTUACIÓ DE VISHNU AL COMPAO, amb l'espectacle *Tala y talón*, fusió de dansa hindú i flamenc.

DISSABTE, 27 DE MAIG

Carpa Municipal, 22.30 h

LUIS EDUARDO AUTE, *AUTERRETRATOS*, (Venda anticipada a Caixa Catalunya)

DIJOURS, 26 DE JUNY

Teatre Municipal, 22.30 h

ACTUACIÓ DE MIQUEL GIL

DISSABTE, 3 DE JUNY

Teatre Municipal, 20.00 h

HOMENATGE A CARMEN TUR

RECITAL LÍRIC a càrrec de JOANA THOMÉ DA SILVA acompanyada al piano per JOAN CARLES CORNELLES

DIJOURS, 3 DE JUNY

Teatre Municipal, 19.00 h

HOMENATGE A CARMEN TUR

RECITAL LÍRIC a càrrec de L'ATENEU MUSICAL SCHOLA CANTORUM.

crearà una agència que servirà d'interlocutora directa amb l'Ajuntament, i s'oferiran serveis de mediació tan directa en la via pública com també de manera telefònica mitjançant la creació d'un servei d'atenció específic.

Vallugera insisteix a destacar que es tracta d'un pla capdavanter, i malgrat que reconeix que "no agrada del tot als col·lectius", creu que han col·laborat "per pragmatisme, per passar d'una situació bloquejada a una de semipactada". Respecte a la futura llei per regular el negoci sexual que promou la consellera d'Interior, Montserrat Tura, la regidora assegura que en desconeix els esborranys, però creu que es redactarà "des de l'òptica de la seguretat". "Tots volem un procés de regulació, però, segons m'han dit les interlocutores, totes estan en contra de la prohibició de la prostitució al carrer, perquè creuen que el carrer és un espai de llibertat", assegura Vallugera, qui afegeix que en els prostíbuls les dones són més vulnerables: "Al carrer elles poden rebutjar qualsevol client."

Moral i comerç. Totes aquestes associacions també han estat consultades en les discussions de l'avantprojecte de llei que prepara la Conselleria d'Interior per regular el negoci sexual. En els dos casos es mostren força crítiques amb totes dues normatives. Respecte al programa ABITS, creuen que és un mal menor, però els agradaria que no estigués vinculat a la famosa ordenança de civisme. Pel que fa a la regulació del negoci

Controvèrsia per l'edat

Un dels aspectes més polèmics del darrer esborrany conegut de la llei de limitació de serveis sexuals remunerats, que prepara la Conselleria d'Interior de la Generalitat de Catalunya, és que no es podrà exercir la prostitució fins als vint-i-un anys, tot i que la majoria d'edat legal arriba als divuit. Contra aquesta limitació s'han mostrat contràries tant les portaveus dels col·lectius que treballen amb prostitutes com alguns juristes. Des d'Interior s'al·lega que als vint-i-un anys es té més maduresa per decidir dedicar-se a la prostitució, però adverteixen que es tracta d'un esborrany i que el text pot tenir canvis abans d'aprovar-se definitivament.

L'esborrany que prepara Interior prohibirà i penalitzarà la prostitució al carrer, tot i que el primer any d'aplicació de la normativa, els ajuntaments podran establir zones limitades on es podrà exercir el treball sexual, en una iniciativa proposada per la Conselleria de Benestar Social. Per tant, els "pactes amb els clients" només es faran als clubs o als pisos degudament legalitzats i censats, i que podran ser autogestionats pels treballadors del sexe, a través de cooperatives formades per les mateixes meretrus. Aquests establiments hauran de mantenir una distància mínima de 500 metres entre si, i entre aquests i els llocs on hi haja activitats amb menors. Tampoc no podran formar part d'una comunitat veïnal i l'accés es farà directament des del carrer. També es limita el nombre d'habitacions que es podran fer servir en l'activitat sexual.

sexual, que ja es coneix com a "llei Tura", els diversos col·lectius creuen que només beneficia els empresaris de clubs d'alterne. De fet, Beatriz Espejo (CTC) afirma que "es basa en criteris moralistes" i que "té més a veure amb el comerç que amb la prostitució en si mateix, per tant, convertirà Catalunya en el bordell més gran d'Europa". En aquest sentit, Velocci (de l'associació Genera) afegeix que la majoria d'actuacions policials "acaben en deportacions i no en la investigació de les xarxes de tràfic de persones".

Igualment, Marcela Torres i Mercé Merono, d'Àmbit Previsió, una ONG que treballa des de l'any 1995 atenent prostitutes cada dia a la zona del Raval de Barcelona i que han ampliat la seva acció a zones com les Corts, Wellington o diverses carreteres de la rodalia de la capital, pensen que la normativa que vol implantar la Conselleria d'Interior "és més de limitació de la prostitució que de regularització de l'activitat". Per això, creuen que les demandes del sector "no són prou escoltades", i asseguren que hi ha "un rerefons moral" en aquestes actituds polítiques: "la prostitució és impossible d'eradicar mentre hi hagi gent que vulgui exercir-la". I de motius, n'hi ha molts i de molt diversos, ja que entre les treballadores sexuals, "la prostitució és vista com una activitat honrada, molt diferent de les activitats delictives i més digna que la mendicitat", com explica un estudi de Licit, "o el treball domèstic, on es donen casos d'abusos flagrants, en l'aspecte econòmic, sobretot", segons les portaveus dels col·lectius. Les associacions de veïns de les grans ciutats també volen aportar la seva en aquest debat. La de Barcelona (FAV), segons el seu portaveu, Joan Garcia, presta suport a les organitzacions que treballen amb les prostitutes i fa seves llurs reivindicacions. De fet, han participat en

"Jo també sóc puta" és una campanya iniciada per les prostitutes per protestar per les actuals condicions de treball al carrer.

el recurs jurídic que totes aquestes associacions han interposat contra l'ordenança barcelonina.

El papa no veurà prostitutes.

A València, la situació és diferent, però el debat també està al carrer. L'Ajuntament prepara una ordenança per regular les activitats a les vies públiques, en què es prohibirà la prostitució, però basada en la perillositat que comporta per al trànsit rodad, segons han assegurat a EL TEMPS fonts municipals. Per al portaveu de Seguretat Ciutadana del PSPV, José Luis Ábalos, "és una proposta de normativa ximple i persecutòria d'alguns grups com els *gorretes*, els neteja-parabrises i les prostitutes que exerceixen al carrer". Per la seua banda, José Antonio Barba, de la Federació d'Associacions de Veïns de València, defensa la pressió policial per traure la prostitució dels carrers de la ciutat: "La presència policial ja impedeix que els possibles clients paren", assegura Barba. Una de les solucions que proposen les associacions veïnals de València seria la ubicació de "zones de tolerància màxima" en polígons industrials o zones pròximes a les sortides per carretera de les grans ciutats.

Carme Hernández, portaveu del Col·lectiu Lambda de Gais, Lesbianes, Transsexuals i Bisexuals de València, per la seva part, considera que l'Ajuntament de la ciutat ha iniciat una "campanya de neteja per la visita del papa del proper juliol i per la Copa de l'Amèrica del 2007. Des del gener hi ha un vertader assetjament policial a immigrants, indigents, prostitutes dins de la política de neteja del PP i no s'adonen que 'netejar' no soluciona els problemes d'aquesta gent".

Pel que fa als empresaris de negocis del sexe, els portaveus d'ANELA (Associació Nacional d'Empresaris de Locals d'Alterne), amb deu locals associats al País Valencià, nou a Catalunya i sis a les Illes, troben positiva la regulació que proposa l'avantprojecte de la "llei Tura", tot i que s'oposen al tancament dels "megaclubs" actualment existents i a la distància mínima entre locals, com pareix ser que pretén establir la normativa.

J. Pasqual Martorell

La frontera

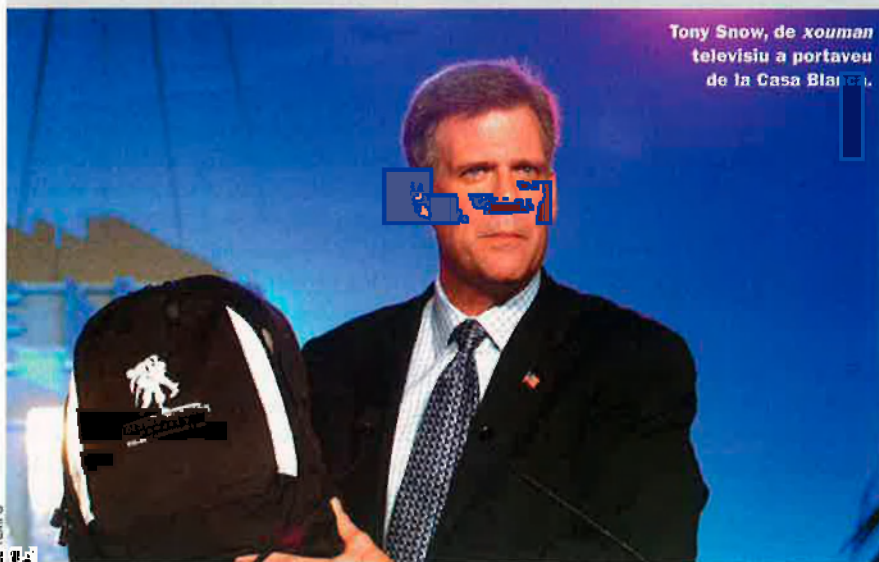

Josep Gifreu

El 'briefer' de la CIA

El president Bush no para de regalar-nos caps de sorpreses. Fa uns dies situà com a portaveu de la Casa Blanca el periodista Tony Snow, un *xouman* de la cadena Fox TV, la més conservadora de les *networks*. Poc després nomenava director de la CIA un militar "de quatre estrelles", el general Michael Hayden, exdirector de la NSA. Aparentment, els dos nous alts funcionaris no tenen gairebé res en comú. Un és civil, l'altre, militar. Un es dedica a atendre les demandes d'informació pública dels mitjans sobre l'agenda del president. L'altre es posa a dirigir una central d'intel·ligència que té per missió l'espionatge i la fabricació d'informació secreta per la seguretat dels Estats Units.

Però Hayden i Snow comparteixen més coses que no sembla. L'un i l'altre han estat nomenats enmig de crítiques severes i gairebé d'urgència per substituir els dos càrrecs anteriors, dimitits en cosa de poc temps. I l'un i l'altre han de d'acomplir delicades tasques designades en l'argot de la comunicació política amb l'elegant terme del *briefing*. El diccionari n'aclareix el sentit: subministrar a algú tota la informació que necessita saber sobre una situació determinada. La feina típica del portaveu de la Casa Blanca és proporcionar *briefings* als periodistes acreditats. I un dels grans mèrits atribuïts al general és la seva habilitat com a *briefer*, com a excel·lent presentador d'informació als polítics. Quina informació?

Tony Snow, de *xouman* televisiu a portaveu de la Casa Blanca.

El general ha acumulat mèrits com a cap de l'Agència Nacional de Seguretat (NSA) entre 1999 i 2005. Un dels mèrits que l'avalua als ulls de Bush és el que justament denunciava *The New York Times* el 16 de desembre del 2005: que la NSA havia intervingut sense garanties constitucionals i per ordre de Bush les comunicacions telefòniques dels ciutadans dels EUA amb l'excusa de la lluita contra el terrorisme. Amb aquesta competència demostrada, ara Bush encomana a Hayden que faci un cop de timó a la CIA, després de fracassos sonats com la no prevenció de l'11-S o l'error en les suposades armes de destrucció massiva de l'Iraq.

El cercle es va tancant. NSA i CIA, juntament amb les altres catorze agències d'intel·ligència existents als EUA, han d'assegurar cada dia el *briefing* de la informació secreta a l'entorn presidencial (Bush, Cheney, Rumsfeld, Rice, Negroponte...) perquè la Casa Blanca pugui dictar al portaveu el seu corresponent *briefing* destinat al consum mediàtic. Així s'autoritza al senyor portaveu de mostrar cada dia alguna punta de l'iceberg. Potser en definitiva el general Hayden i el periodista Snow treballen en el mateix iceberg.